

KULTŪRMARKSISTU UZBRUKUMS LATVIEŠU TAUTAI

Saruna ar laikraksta “DDD” galveno redaktori Līgu Muzikanti

CERĪBU UN BAŽU PILNS GADA SĀKUMS

DDD: Šis ir 2018. gada pirmais numurs. Katrā gadumijā tiek izvērtēts aizejošais un izteiktas vēlmēs nākamajam gadam. Šo gadu latvieši gaidīja īpaši, jo šogad mūsu valsts svinēs simto gadadienu.

Līga Muzikante: Vispirms vēlos teikt paldies mūsu lasītājiem, kas palikuši uzticīgi mūsu avīzei. Sirsnīgi sveicam arī jaunus abonētus un lasītājus Jaunajā gadā! Prieks, ka mūsu avīzei nāk klāt aizvien jauni lasītāji. Tādējādi idejas un domas, kuras publicējam avīzē, izplatās Latvijā, par ko ir liels prieks. Ceru, ka mūsu sadarbība nesīs labus augļus.

Šis gads sākās strauji. Gadumijā klajā nāca informācija, ka 2018. gadā – Latvijas simtgadē – tiek rīkots “Baltijas praidis” jeb – tiek rīkots “Baltijas praidis”. Tas plānots kā “kultūras pasākums” simts dienu garumā, kuru pastarpināti atbalstīs pat Kultūras ministrija, bet tiešā veidā – Rīgas dome. LGTB “lepnuma gājiena” mājaslapā par to ir rakstīts: “Par godu Latvijas simtgadei, arī Baltijas Praisds ilgs 100 dienas ar 100 dažādiem pasākumiem, no kuriem kulminācija būs Praisda gājieni 9. jūnijā ar noslēgumu Vērmānes dārzā.”

Kas ir “praidis”? Tas ir gājieni, kurā pulcējas cilvēki ar ekshibicionistisku vēlmi izrādīt savu seksuālo novirzi. Neveseli cilvēki! Homoseksuālistu publiskā izrādīšanās ir savas perversijas reklamēšana ar mērķi piesaistīt sev svārstīgus jauniešus un sagraut cilvēkus izpratni par vīrieša un sievietes mīlestības lomu tautas un visas cilvēces attīstībā.

Šāds pasākums pavisam noteikti rada Latvijas valstij kaitējumu. Latvijas valsts pirms 100 gadiem ir dibināta uz latviešu tautas aizsardzības un attīstības principu pamata, bet šāds pasākums mūsu valsti apkauno.

DDD: Ne tikai apkauno, bet patiesībā pakļauj iznīcībai, grauj pamatus, uz kuriem turas cilvēce kopumā.

L.M.: Jā, turklāt tas būs “Baltijas praidis”. Tātad – starptautisks pasākums. Tas nozīmē, ka šeit simts dienās no visas pasaules, it īpaši no Rietumeiropas valstīm, sabrauks pederasti, lesbietes un dažādi citādi cilvēki ar seksuālām novirzēm, kuras tie vēlas izrādīt un reklamēt.

DDD: Vai, tavuprāt, tā ir nejaušība, ka tieši šogad Rīgā tiek rīkots tāds pasākums?

L.M.: Nenoliedzami, šis “praidis” tiek rīkots tādēļ, ka mums ir valsts simtgade. Kultūrmarksisti ir izvēlējušies sev ļoti izdevīgu laiku, lai ar “praida” palīdzību grautu latviešu tautas apziņu, kultūru, vislielāko uzmanību pievēršot ģimenes vērtību izsmiešanai. Ja Latvijas valstī tiek pieļauts šāds pasākums, tas nozīmē, ka mūsu valsts morālie, arī tiesiskie pamati grūļojas.

DDD: Kas ir kultūrmarksisms?

L.M.: Tas būtībā ir ultraliberālisms – visu vērtību sajaukšana, amoralitātes sēšana, kultūras iznīcināšana. Par sabiedrības galveno nevienlīdzības cēloni kultūrmarksisti uzskata patiesu kultūru, tāpēc ar manipulatīvām metodēm paceļ nekultūru kultūras līmeni gan politikā, gan biznesā, gan mākslā, gan citās dzīves sfērās. Patiesībā šī ideoloģija ir politikorektuma un multikulturālisma avots, tātad Rietumu civilizācijas norieta cēlonis. Kultūrmarksisma cīnītājus – piemēram, sorosiešus – bagātīgi finansē pasaules bagātākie cilvēki, kuru mērķis ir padarīt cilvēkus par viegli manipulējamu, sajaukšu pūli bez patiesu vērtību izpratnes un spējas atšķirt labo jeb derīgo no sliktā jeb nederīgā.

Turpinājums 2. lpp.

ŠO IZSTĀSTU TĀPĒC, LAI MŪSU LASĪTĀJI ZINĀTU, KĀ KULTŪRMARKSISTI MĒDZ ZĀKĀTIES. VIŅI REJ SAVA NIKNUMA DĒĻ, JO KĀDS IR UZDROŠINĀJIES PATEIKT TAISNĪBU.

KLUSIE IEROČI MIERĪGIEM KARIEM

Amerikāņu filozofs, lingvists, kognitīvo zinātņu speciālists, sabiedriskais darbinieks un politikas analītiķis Noams Čomskijs ir izveidojis sarakstu ar desmit spēcīgākajām un efektīvākajām stratēģijām, kuras izmanto globalizācijas lielmeistari, lai manipulētu ar sabiedrību caur plašsaziņas līdzekļiem visā pasaulē. Tādējādi par šo mediju uzdevumu ir kļuvis nevis sabiedrības informēšana, bet gan melu izplatīšana.

DESMIT MASU MANIPULĀCIJAS STRATĒGIJAS

Noams Čomskijs

1. Novērst uzmanību

Galvenais sabiedrības pārvaldīšanas elements ir cilvēku uzmanības novēršana no svarīgām problēmām un lēmumiem, kurus pieņem valdošā politiskā un ekonomiskā elite. Uzmanība tiek novērsta, pastāvīgi piesātinot informatīvo telpu ar maznozīmīgiem paziņojumiem.

Uzmanības novēršana ir visai būtiskai, lai pilsoņiem nedotu iespēju iegūt svarīgas zināšanas zinātnes, ekonomikas, psiholo-

ģijas, neirobioloģijas un kibernetikas jomās. “Nepārtraukti novirziet cilvēku uzmanību no patiesajām sociālajām problēmām, pārslēdzot to uz tēmām, kurām nav īstas nozīmes. Nodrošiniet, lai cilvēki visu laiku būtu ar kaut ko aizņemti un viņiem nebūtu laika domāt; iesprostoiet viņus fermā pie citiem dzīvniekiem!” (Citāts no grāmatas “Klusie ieroči mierīgiem kariem”)

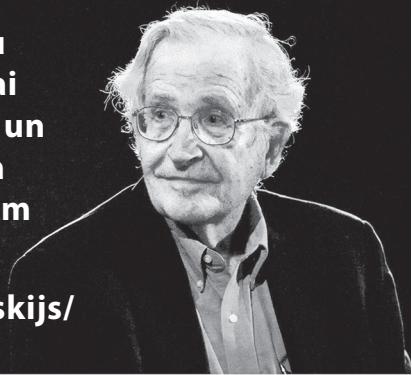
2. Radīt problēmu un tad piedāvāt tās risinājumu

Šī stratēģija tiek dēvēta arī šādi: “problēma–reakcija–risinājums”.

Tiek radīta problēma, kaut kāda “situācija”, kas jau iepriekš ir iecerēta, lai, izraisot paredzamu sabiedrības reakciju, valdošās aprindas veiktu sev vajadzīgos pasākumus. Piemēram, pilsētās tiek pieļauta vardarbības spirāles iegriešanās vai organizēti terorakti, lai sabiedrība pieprasītu pieņemt likumus par drošības pasākumu pastiprināšanu un politikas maiņu, kas ierobežotu pilsoniskās brīvības. Vai arī tiek izraisīta ekonomiskā krīze, lai akceptētu nepieciešamo risinājumu – sociālo tiesību iegrožošanu un sabiedrisko uzņēmumu demontāžu.

Tas nozīmē, ka vairumā gadījumu valdošajai sistēmai ir lielāka kontrole un vara pār cilvēkiem nekā viņiem pašiem pār sevi.

/Noams Čomskijs/

3. Rīkoties pakāpeniski

Lai panāktu nepieņemamā pieņemšanu, cilvēku apziņās tas gluži vienkārši tiek iesakņots pakāpeniski – pilienu pa pilienam, diendienā, no gada gadā. Tieši šādā veidā pagājušā gadsimta 80. un 90. gados tika uztipti principiāli jaunie noteikumi jeb neolibērālā kārtība. Līdz minimumam samazinājās valsts funkcijas, notika privatizācija, tika radīta nedrošība, nestabilitāte, masu bez-

darbs, normālai dzīvei neatbilstošs atalgojums. Ja šie pasākumi notiktu vienlaicīgi, tad sabiedrība droši vien saceltos.

4. Atlikt uz vēlāku laiku

Vēl viens veids, kā uzspiest nepopulāru lēmumu, ir pasniegt to kā “sāpīgu un nepieciešamu” un panākt, lai sabiedrība šobrīd samierinās ar tā īstenošanu nākotnē.

Turpinājums 4. lpp.

GADU STRAUME

Bez mītas aiziet dienas, gadi...
Kaut viss jau it kā atgriežas –
Nav gluži tā – ko projām vadi,
Tas atpakaļ vairs negriežas.

Kas atnāk, tie ir jauni rīti,
Un jaunu tiltu saule slej.
Tiek vecie sārņi projām dzīti,
Un Ausma Jaunus starus leļ.

Viss pārveidojies ir un cēlies,
Un debesis kļūst augstākas.
Nāk tuvāk zvaigznes, tikai vēlies.
Kļūst vibrācijas smalkākas.

Plaukst zemes dārzos Dailes ziedi,
Sāk sfēras skanēt dzirdamāk.
Tā Jaunā Pasaule nāk viedi,
Un vakardziesma pierimt sāk.

Jau gadu straume nes ar sparū
Uz Vārtiem ugunīgajiem.
Vien jāspēj izsmalcināt garu,
Jo Gaismas ceļš nav vārgajiem.

Tik vien lai tauta būtu dzīva –
Tai gara augsmē piecelties!
Un tad ar jaunu elpu brīva –
Tā Augšupgaitā tālāk ies.

Steidzīte

KULTŪRMARKSISTU UZBRUKUMS LATVIEŠU TAUTAI

Turpinājums no 1. lpp.

Līga Muzikante: Tāpēc nepareizais tiek uzspiests kā pareizs, tiek izraudzītas “apspiestās” grupas – piemēram, homoseksuālisti, lai iepotētu cilvēkos domu, ka viņi ir tikpat veselīgi orientēti kā cilvēki ar dabisku seksualitāti. Šādi notiek pakāpeniska un mērķtiecīga kultūras, tradīciju, reliģiju, valodu, nacionālo atšķirību nonivelēšana, individualitātes un ģimeņu iznīdēšana.

ULTRALIBERĀĻU STRATĒGIJA UN TAKTIKA

DDD: Šai informācijai tu pievērsi uzmanību arī sociālajā tīklā “Facebook”. Kāda bija reakcija uz tavu publikāciju?

Līga Muzikante: Raisījās ļoti laba diskusija, izpaudās cilvēku sašutums, taču nepagāja ne pāris dienas, kad mana publikācija ar visu diskusiju no feisbuka tika dzēsta un mans profils uz dienakti nobloķēts. Tas sakrita ar laiku, kad pilsoniskās iniciatīvas portāls “Manabalss.lv” atteica vākt parakstus, lai apturētu šī

tei līdzvērtīgs uzvedības modelis, es nespēju klusēt. Šī propaganda deģenerē cilvēku apziņas, viņi vairs neapjēdz, kas ir pareizs vai nepareizs. Mēs esam atbildīgi par nākamajām paaudzēm – par viņu veselīgu audzināšanu.

DDD: Mēs publicējam protestus pret “Facebook” rīcību – tavas publikācijas dzēšanu un draudu izteikšanu liegt pieeju feisbukam uz visiem laikiem, ja turpināsi publicēt šādus rakstus. Protests un diskusijas zem tā strauji izplatījās, tāpēc “Facebook” administrācija dzēsa arī to. Vēl vairāk – tika uz laiku nobloķētas laikraksta “DDD” un pat apgāda “Vieda” lapas. Vai tas nozīmē, ka pederastu un lesbiešu troļļu armija sēž feisbukā?

L.M.: Jā, “lepnuma gājiena” organizētājiem tik tiešām ir savi troļļi, labi atalgoti darboņi. Visticamāk, tie ir ar Sorosa finansētajām tīklveida organizācijām saistīti cilvēki. Viņi seko līdzī diskusijām un veido t.s. “sabiedrisko domu”, jo kultūrmarksistiem ir ļoti svarīgi, lai cilvēki dzīvotu melos un nesaņemtu patiesu informāciju. Tādēļ liels paldies visiem, kas pauda sašutumu, sūtīja

Pāris dienu laikā manā virzienā tika raidīts lērums zāku un ņirgu no nepazīstamiem cilvēkiem. Man bija interesanti pavērot, ka šai “praida” armijai ir klišejiski izstrādāta uzbrukuma taktika – trūkst patiesu argumentu, bet man tika pārņemta “homofobija”, “slēpta homoseksualitāte”, “fašisms”, “bērības trauma”... ar šādiem epitētiem viņi “aplaimo” ikvienu, kurš iebilst pret homoseksuālo izrādīšanos. Nikno troļļu uzdevums ir aizskart un apkaunot. Iepriekš nedzirdēts “argumentants”, kāpēc manis rakstītais nav vērtīgs, bija: “Tava seja ir kā slikta desa”!... Šo izstāstu tāpēc, lai mūsu lasītāji zinātu, kā kultūrmarksisti mēdz zāķāties. Viņi rej sava nīkuma dēļ, jo kāds ir uzdrošinājies pateikt taisnību.

Tomēr šī riešana un virtuālā linčošana nav tikai dusmu izpausme, bet arī mērķtiecīga stratēģija. Vēl nesen brīnījies, kā Rietumvalstu kultūrtautas spēja tik īsā laikā degradēt savas patiesās vērtības un kļūt par pūli, kas piekrīt ne vien homoseksuālu “laulībām”, bērnu adoptācijai šādās “ģimenēs”, bet pat tādu likumu pieņemšanai, kas ļauj ieviest trešo, ceturto, piekto... “dzimti” jeb “dženderu” un maziem, apjukušiem bērniem mainīt dzimumu. Kā var tik ļoti deģenerēt apziņu, ka tāds ārprāts šķiet normāls? Kad palasa, kas notiek Zviedrijā, Norvēģijā, Lielbritānijā, Francijā un citās Rietumvalstīs, ir jāsaķer galva aiz šausmām. Nav iespējams saprast, kā cilvēki kaut ko tādu var pieļaut – taču pieļauj! Feisbuka rīcība un uzbrukumi tviterī man paskaidroja šo fenomenu – gluži vienkārši, tie, kas nepiekrīt šai ultraliberālajai ideoloģijai un aktīvi pretojas, tiek nolīcīti, tas ir, “izslēgti no sabiedrības”, fiziski un morāli padzīti... Es un laikraksts “DDD” piedzīvoja šādu virtuālu izraidīšanu un sodu.

Tā pilienu pa pilienu ar iebiedēšanu, ar apsmiešanu, ar sodīšanu, cilvēkiem tiek ieborēta pretfabiska ideoloģija, kas viņus pašus iznīcina ne tikai psihiski, bet arī fiziski. Šeit darbojas totalitāras metodes, un vietā ir atgādināt vēsturnieka Arnolda Toinbija atzinumu, ka civilizācijas iet bojā nevis no ārējas slepkavības, bet no iekšējas pašnāvības. Tāpēc mums ir ļoti jāpievērš uzmanība, ka arī pie mums Latvijā šis neprāts ir sācies. To sauc par Overtona logu – manipulāciju sistēmu, ar kuras palīdzību cilvēka apziņā iedēsta nepieņemamus, pretfabiskus uzskatus.

Tomēr es uzskatu, ka attieksmē pret “praidu” un “dženderisma” jautājumiem latvieši vēl nav pilnībā degradējušies. Tikmēr okupantu problēmas risinājumā mūsu tauta atrodas līdzīgā situācijā kā Rietumvalstīs seksuālo noviržu jomā. Kāpēc? Tāpēc, ka ilgu gadu laikā mērķtiecīgi un manipulatīvi, pilienu pa pilienu ir tikusi pārveidota latvieša apziņa, lai tas pieņemtu melus kā patiesību – to, ka ārējais ienaidnieks ir “mūsējais krievs”. Un šo stāvokli var saukt par apziņas deģenerēšanos, kas piezogas, pašam cilvēkam nemanot.

Turpinājums 4. lpp.

LABPRĀTĪGA SADZĪVOŠANA AR OKUPANTIEM NAV NORMĀLA PARĀDĪBA – TĀ IR TIKPAT NENORMĀLA KĀ VISU CITU KULTŪRMARKSISTU UZSPIESTO PRETDABISKO MODEĻU PIENĒMŠANA.

“Baltijas praida” rīkošanu Rīgā. Parakstu vākšanas iniciatīvu bija iesniedzis Latvijas Zinātņu akadēmijas Latvijas Zinātnes fonda priekšsēdētājs Valentīns Jeremejevs. Arī viņa profilu “Facebook” nobloķēja... Tātad homoseksuālistu propaganda latviešiem tiek uzspiesta ar totalitārām metodēm, un tas pierāda, cik nopietnu kultūras apdraudējumu priekšā mēs atrodamies.

Es ļoti labprāt nerunātu par tādu tēmu kā homoseksuālistisms, jo šī seksuālā novirze ir liela traģēdija cilvēka dvēselei, ar kuras dziedināšanu ir jānodarbojas ārstiem un priesteriem. Taču, redzot, ar kādu mērķtiecību homoseksuālistisms tiek reklamēts un uzspiests kā dabiskai seksualitā-

protestus “Facebook” administrācijai. Paldies par aktīvo iesaistīšanos patiesības paušanā!

Feisbuka izdarības neuztveru personiski, bet gan kā vēlēšanos pret cilvēkiem, kas aizstāv tautas tiesības uz attīstību un iebilst pret apziņas deģenerēšanu un cilvēces pamatvērtību degradēšanu. Kas tad nepatika “lepnuma gājiena” aktīvistiem? Manis pateiktais, ka šāds pasākums apkauno Latvijas valsti un nav piemērots Latvijas svētkiem un latviešu kultūrai.

Par to, ka sociālajos tīklos darbojas labi organizēta kultūrmarksistu armija, es pārliecinājos arī tviterī. Kad feisbuku mani nobloķēja, ievēroju neparastu rosību “Twitter” sociālajā tīklā.

“Facebook” administrācija izņēma šo Līgas Muzikantes ierakstu un nobloķēja Līgas Muzikantes kontu.

We Removed Something You Posted

It looks like something you posted doesn't follow our Community Standards. We remove posts that attack people based on their race, ethnicity, national origin, religious affiliation, sexual orientation, gender or disability.

Līga Muzikante
Šis marginālais pederastijas un lesbisma aktīvistu gājiena apkauno Latvijas valsti un slavina apziņas deģenerāciju. "Praidā" pieļaušana būs ne vien Augstākā zaimošana, bet arī rupjš cilvēktiesību pārkāpums. Šāds homoseksuālistu propagandas un antisociālā huligānisma piesātināts terorakts simts dienu garumā būs pretrunā ar Satversmes 110. un 116.pantu un pārkāpj Bērnu tiesību aizsardzības likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās tiesības. Pederastu-lesbiešu "lepnuma gājiena" tiešā veidā aizskar citu cilvēku cieņu, vērsas pret vispār cilvēciskām ētikas normām un morālajām vērtībām. 2018.gads ir Saeimas vēlēšanu gads - vērosim un reģistrēsim katru deputātu kandidāta attieksmi - darbību vai bezdarbību - pret šo neprātu! Nebalsosim par apziņas deģenerāciju atbalstošajiem un vienaldzīgajiem.

Turpināt

Paldies ziedotājiem par atbalstu laikrakstam “DDD”!

Īpašs paldies par ziedotajām summām decembrī:

Edgaram Bindemanim – par 101 eiro
Ēvaldam Dreimanim – par 125 eiro
Gaidim Graudiņam – par 50 eiro
Imantam Liepiņam – par 20 eiro
Jānim Gardam – par 20 eiro
Rolandam Ozolam – par 100 eiro

Paldies par palīdzēšanu, labajiem vārdiem,
ziediem un kārumiem!

VAI ĀRĒJAIS IENAIIDNIEKS JĀATSTĀJ VALSTĪ?

DISKUSIJA INTERNETA SOCIĀLAJĀ TĪKLĀ “FACEBOOK”

Līga Muzikante: Piebildešu vēl par atbrīvošanos no ārējiem ienaidniekiem – tā ir pašsaprotama lieta!

Kas ir ārējais ienaidnieks Latvijai? Juridiski ārējais ienaidnieks ir okupants (gan militārais, gan civilais, kurš atbalsta okupētājvalsti). Lūk, atjaunojot neatkarību, ārējais ienaidnieks palika Latvijas teritorijā! Un ir mulķīgi dzīvot ilūzijās, ka simtiem tūkstošus lielo ārējo ienaidnieku kolonnu latvieši spēs padarīt par latviešu valodu un kultūru mīlošiem draugiem, kas Krievijas agresijas gadījumā pašaieliedzīgi aizstāvēs latviešus, nevis uzbrūkošos tautiešus.

Mēs dzīvojam melos, mūs zombē, ka ārējais ienaidnieks ir jāatstāj mūsu valstī un pat jādod tam

pilsonība. Viņiem ir piešķirts segvārds “nepilsonis”, kas juridiski ir bezvalstnieks ar unikāli privileģētu statusu (kāds nav nekur citur pasaulē!).

Faktiski tā ir latviešu tautas pašnāvība. Starptautiskajā praksē nav precedenta, ka tauta būtu izdzīvojusi, ja tās teritorijā tikuši atstāti okupācijas laikā iepludinātie un viņu pēcnācēji, kas lielākajās pilsetās veido majoritāti un valstī kopumā ir 40–45% no iedzīvotāju kopskaita. Šeit, Latvijā, notiek noziedzīgs eksperiments – noziegums pret cilvēci jeb cilvēcību, tas ir, latviešu tautas pakāpeniska likvidēšana. Atbildībai par šī nozieguma atbalstīšanu un īstenošanu nav noilguma.

Foto: no 9. maija svinībām Rīgā

Ja 1945. gada 8./9. maijā pēc Vācijas kapitulācijas Sarkanā Armija būtu atstājusi Latvijas teritoriju, nevis to okupējusi, un ja okupētājvalsts nebūtu izvērsusi prātam neaptveramas represijas pret Latvijas pamatiedzīvotājiem un iepludinājusi šeit gan militāros, gan civilos okupantus, tad mūsu attieksme būtu diametrāli pretēja – ar pateicību godinātu tos, ka piebeidza nacistisko Vāciju. Bet viss notika pretēji.

– kas Jums tieši ir jādara, lai izraidītu ārējos ienaidniekus, Jums ir jāizlemj pašai. Ja vēlaties, dariet kā es, dariet labāk par mani, proti, skaidrojiet šo jautājumu citiem tā, kā tagad es skaidroju Jums. Katram latvietim atsevišķi un visiem kopā ir jāizdara spiedienu uz nodevīgiem politiķiem, lai viņi to izdarītu, kas ir viņu pirmreizējs, neatliekams pienākums. Abonējiet un lasiet Latvijas Nacionālās frontes laikrakstu DDD. Tajā mēs regulāri skaidrojam šo jautājumu.

Gundars Vilnis: Ārējie ienaidnieki ir citplanētieši cilvēka veidolā?

Liene Apine: Gundar Vilni, ārējie ienaidnieki ir, pirmkārt, noziedznieki un varmākas. Tas, ka viņi pieder kādai konkrētai tautai, nedrīkst ietekmēt mūsu attieksmi. Mums pret jebkuru ārējo ienaidnieku ir jāizturas vienlīdz taisnīgi, to padzenot.

Guntis Strautnieks: un jāizdzen visi emigrejušie latvieši uz Latviju.

Liene Apine: Ja to valstu pamatiedzīvotāji tā vēlēties, tad viņi to drīkst darīt, bet ir atšķirība starp vardarbīgiem iebrucējiem un cilvēkiem, kurus pieņem labprātīgi. Latvieši nav okupējuši, piem., Īriju – latvieši ir aizbēguši no nabadzības Latvijā, lai celtu citas valsts ekonomiku un nopelnītu sev iztiku. Mēs okupantus un kolonistus nepieņemam labprātīgi – viņi sevi mums uzspieda ar varu, veicot starptautisku noziegumu.

tur, kur tas ir visdabiskāk – tāpat Krievijā.

Edgars Klaviņš: Nesaprotu, krievi visu labi saprot un zina, bet izliekas par kaut kādiem idiotiem!!!

Līga Muzikante: Diemžēl paši latvieši daudz ko nesaprot – vairums labāk pažēlos okupantus, nevis savu tautu.

Astra Dauvarte: Tas gan! Saprot to, ko grib saprast. Un jā, nedaudz par otru pusi... es pati tik daudz esmu dabūjusi iekšās tieši no saviem tautiešiem, ka teikšu tā – neviens tā nav apčakarējis kā mani mīļie tautieši... tā, ka nekāda lielā nacionāliste vairs neesmu, ja kas, krievi ir daudz atsaucīgāki un izpalidzīgāki. Kaut gan – katrā tautā savi vančari un s**u brāļi, gan arī ļoti labi un jauki cilvēki.

Aivars Garda: Astra Dauvarte! Esat vai neesat nacionāliste, tas ārējo ienaidnieku izraidīšanas jautājumā nav svarīgi. Izraidīt ārējos ienaidniekus no valsts ir arī kosmopolīta un internacionālista pienākums. Padomju Savienībā visi bija internacionālisti, bet tas netraucēja viņiem izraidīt vācu nacistus no PSRS. Droši vien daudzi padomju cilvēki domāja, ka daži vācu nacisti ir daudz mīļāki par pašmāju stalinistiem, kas “apčakarēja” padomju pilsoņus uz katra stūra. Jā, latviešu tautā draņķu ir daudz. Mums pret viņiem ir jācīnās, jātiesā, jāliek cietumā, ja viņi to ir pelnījuši, bet viņus nevar izraidīt, jo tie ir mūsu nēlieši. Tas, ka latviešu tautā ir draņķi, nenozīmē, ka tāpēc vien okupanti nav jāizraidā. Ārējo ienaidnieku izraidīšana nedrīkstētu būt apspriežams jautājums. Tas ir jādara, un viss! Tas, ka mēs to tagad apspriežam, nozīmē, ka latviešu tautas puļa cilvēku (it īpaši vadošo politiķu) līmenis ir stipri degradējies, kamdēļ viņi nesaprot, kas ir kas. Vai arī saprot, bet tad viņi ir latviešu tautas valsts nodevēji, kuri ir smagi sodāmi. Mīlēt ārējos ienaidniekus vairāk par savu tautu ir tas pats, kas mīlēt parazītus (utis un gņidas, vai cērmes un lenteņus) vairāk par sevi pašu.

Astra Dauvarte: Aivar Garda, nu un konkrētāk, kas TIEŠI MAN tagad būtu jādara?

Aivars Garda: Astra Dauvarte

ticas, ka latvieši nesaprot, ka šī prasība nav kaut kāda atsevišķu cilvēku personīga iegriba, kuru viņiem vieniem pašiem jāmēģina realizēt. Tā ir visas tautas – ikviena latvieša – atbildība un taisnīga prasība. Kā to realizēt? Nav īpaši jāgaida uz citiem, rīkoties var ikviens jau šajā pašā mirklī. Piemēram, ikdienu un jebkurā situācijā runājot ar krievvalodīgo tikai un vienīgi latviski. Nav jābaidās un jāizvairās no ikdienas strīdiem un konfliktiem – ja kādam rodas pretenzijas pret latvieša vēlmi būt saimniekam savā zemē, tad skaidri un gaiši jāpasaka, lai savāc mantiņas un brauc prom. Iesakau ikvienam pamēģināt būt latvietim ar pašcieņu.

Inese Zdanova: kas es esmu??? Mani senči te (visi ir krievi, bet 1. Ulmaņlaikā runāja 3 valodās: krievu, latviešu un vācu) ir kopš 18. gadsimta. Kur mums vākties?o

Лена Талапина: /Rupji la-mājas/

Līga Muzikante: Lēna, nēlāmājes. Ja Jūsu un Ineses senči ir krievi, kas dzīvoja Latvijā pirms okupācijas, tad viņi bija pilntiesīgi Latvijas pilsoņi un arī Jūs tādā esat. Ārējie ienaidnieki ir tie, kas Latvijā ieradās okupācijas laikā no okupētājvalsts, atbalstīja okupāciju, un viņi pēcnācēji, kas Latvijas okupāciju uzskata par labu lietu.

Лена Талапина: Līga Muzikante, man Latvijā ir draudzene, viņas māte ir leģionāra meita, tēvs – okupācijas armijas polkovniks, ko darīt tādā situācijā? 80gadīgu tēvu uz Krieviju, un māte paliek te?

Līga Muzikante: Лена Талапина, vispār jau tas ikvienam ir saprotams, ka jauktās ģimenes šādos gadījumos netiek šķirtas – tām ir jāizvēlas savas piederības valsts, tur jādzīvo, jāievēro tās likumi un jāgodā tās pamattauta.

Un Galijai, kas te uztraucas, ka Latvijā mēs neļaujam krievu bērniem mācīt krievu valodu, atbildēšu: nekādā gadījumā mums nav iebildumu, ka Jūs savus bērnus mācāt krievu valodā! Mums ir iebildumi, ka no Latvijas nav aizvākušies ap 700 000 ārējo ienaidnieku. Ja starp viņiem esat arī Jūs, tad laipni lūgta savus bērnus krievu valodā apmācīt

Guntis Strautnieks: Vai latvieši arī ir okupanti savā zemē?

Līga Muzikante: Gunti Strautniek, Jums kā Nezinītim īpaši paskaidrošu, citējot pat Latvijas Republikas Satversmi: “1918. gada 18. novembrī proklamētā Latvijas valsts ir izveidota, apvienojot latviešu vēsturiskās zemes un balstoties uz latviešu nācijas negrozāmo valstsgribu un tai neatņemamām pašnoteikšanās tiesībām, lai garantētu latviešu nācijas, tās valodas un kultūras pastāvēšanu un attīstību cauri gadsimtiem...” Tātad latvieši nav okupanti savā zemē. Okupanti ir tikai tie, kas Latvijā no okupētājvalsts ieradās okupācijas laikā (1940–1991), un viņu pēcnācēji.

Guntis Strautnieks: ja latvietes apprecējušas krievus, žīdus, ukraiņus, lietuviešus, tad tiks šķirtas ģimenes un tos izsūtīs? Un kas ar kopējiem bērniem notiks...

Aivars Garda: Kāpēc Jūs pārējat uz tautībām? Vai tiešām nesaprotat, ka ārējiem ienaidniekiem nav tautības, pareizāk – viņus nešķiro pēc tautībām. Neatkarīgi no tautības tie ir ārējie ienaidnieki. Varbūt saprotat, bet provocējat? Vairāk izskatās pēc provokācijas.

Līga Muzikante: Gunti Strautniek, kāpēc gan jauktās ģimenes būtu jāšķir? Kur tādās briesmas saklausītas? Bet viens gan skaidrs – šīm ģimenēm ir jāizvēlas savas piederības valsts un jābūt tai uzticīgām, un jāmil tās pamattauta. Nekādu prasību pēc Latvijas valsts finansētām krievu skolām Latvijā! Vai Krievijas valsts finansētām latviešu skolām Krievijā!

Aivars Garda: Gunti Strautniek! Ļoti daudziem nepatīk Taisnīgums. Tas ir Dieva Aspekts. Ja Jums patīk dzīvot melos un tos izplatīt tālāk, Jūs ne ar ko neatšķīraties no melu tēva – Sātana. Ja nu vienīgi spēka un varenības ziņā. Bet būt sīkam melim un provokatoram – tas taču ir pazemojošāk.

Liene Apine: Pārsteidz, nē – drīzāk sarūgtina, latviešu vienaldzīgā reakcija vai arī aktīva pretošanās (piemērus var atrast pie citiem Līgas Muzikantes un Aivara Gardas publicētajiem rakstiem) prasībai no Latvijas BEIDZOT izraidīt ārējos ienaidniekus. Ne-

KOMENTĀRI

Komentāri tiek publicēti saīsināti un bez gramatiskām korekcijām

KULTŪRMARKSISTU UZBRUKUMS LATVIEŠU TAUTAI

Turpinājums no 2. lpp.

DDD: *Sanāk, ka Latvijas simtgadi mēs sagaidām ne vien ar “praidu, bet kopā arī ar okupantiem...*

Līga Muzikante: Jā, pateicoties nodevigajiem politiķiem, kuri pēc neatkarības atjaunošanas nav veikuši dekolonizāciju. Rezultātā ar okupantiem kopā mēs dzīvojam nu jau vairāk nekā septiņdesmit gadus – tāpat retais latvietis atceras dzīvi bez viņiem. Tāpēc daudziem šajā jautājumā apziņas ir degradējušās tik tālu, ka pierasts pie nelūgtās klātbūtnes un dzīve nav iedomājama bez tās. Taču, ja latvieši kā tauta vēlas izdzīvot un turpināt attīstību arī nākamajos gadsimtos, tad mums ir jāapzinās, ka nevēlēšanās atbrīvoties no okupantiem, tāpat kā homoseksuālisma un dženderisma pieņemšana par normu, mūs iznīcina. Labprātīga sadzīvošana ar okupantiem nav normāla parādība – tā ir tikpat nenormāla kā visu citu kultūrmarksistu uzspiesto pretdabisko modeļu pieņemšana. Vairums latviešu sirgst ar tādu kā Stokholmas sindromu pret okupantiem – lolo, žēlo un attaisno varmākas, mūsu tautas kultūras un valodas nīdējus.

SIMTGADES VĒLĒŠANAS

DDD: *Šogad ir ne tikai Latvijas valsts simtgade, notiks apkaunojošais “Baltijas praidi”, bet arī Saeimas vēlēšanas. Tu pieminēji Kultūras ministriju, kas šobrīd*

ir Nacionālās apvienības pārraudzībā. Vai šis ir vienīgais pārmērtums, ko mēs šobrīd varam adresēt Nacionālajai apvienībai, ka tā nepilda tos svētos uzdevumus, kas jāpilda, aizstāvot latviešu tautu, tās morāli un tikumus?

Līga Muzikante: Es kā latviete esmu sarūgtināta par Nacionālās apvienības darbu, jo šī partija neaizstāv latviešu tautu. Esmu sašutusi ne tikai par Kultūras ministrijas, bet arī par Tieslietu ministrijas darbību, kas tāpat daudzus gadus ir Nacionālās apvienības pārzinā. Un tieši šos gadus notiek tiesas process – Tieslietu ministrija tiesājas ar Aivaru Gardu un mani...

DDD: *Par ko?*

L.M.: Gandrīz pirms desmit gadiem visas trīs tiesu instances mūs attaisnoja safabricētajā, politiskajā krimināllietā par “nacionālā naida kurināšanu” – dekolonizācijas jautājuma aktualizēšanu. Tieslietu ministrija saskaņā ar likumu pārstāv valsti, kurai ir pienākums izmaksāt morālo kompensāciju par nepamatotu kriminālvajāšanu. Un valsts šajā gadījumā mūs apvairoja, tiesāja “noziegumos pret cilvēci” – pēc Krimināllikuma 78. panta. Tāpat mūs apvairoja visdrausmīgākajos noziegumos, un, protams, ka morālajai kompensācijai ir jābūt adekvātai. To saprata arī tiesneši – pirmās instances tiesa manā labā piesprieda piedzīt no Tieslietu ministrijas 15 650 eiro lielu kompensāciju. Taču Tieslietu ministrija šo spriedumu pārsūdzēja, apelācijas sūdzībā rakstot,

ka konkrētā krimināllietā nekādu morālo kaitējumu man nav nodarījusi, tāpēc kompensācija nepienākas. Tāpat Nacionālā apvienība, kuras pārzinā ir Tieslietu ministrija, uzsāka pret mani tiesāšanos!

Arī otrās instances tiesas spriedumu, ar kuru man tika noteikta 9000 eiro liela morālā kompensācija, Nacionālās apvienības vadītā Tieslietu ministrija pārsūdzēja Augstākajā tiesā. Šo pārsūdzību teksti ir aizskaroši un klaji ciniski! Tieslietu ministrija apelācijas sūdzībā, piemēram, izsmējīgi norādīja, ka emociju izpausme ir atkarīga no audzināšanas, vispār pieņemtajiem pieklājības noteikumiem, dzīves pieredzes un cilvēka ieradumiem... tāpēc neesot nekāda pamata man izmaksāt kompensāciju par emocijām, kuras man kā divu mazgadīgu bērnu mātei radīja krimināltiesāšana. Šāda attieksme no latviešu puses man liekas nenormāla. Morālā kompensācija taču netiek prasīta par kaut kādu nepamatotu apvainojumu, piemēram, zagšanā, bet gan par to, ka mēs tikām tiesāti latviešu tautas un valsts interešu aizstāvības dēļ kā “noziedznieki pret cilvēci”!

DDD: *Kā šobrīd risinās šis tiesas process?*

L.M.: Augstākās tiesas Senāts izskatīja Tieslietu ministrijas iesniegto kasācijas sūdzību un nolēma, ka kompensācija tomēr man pienākas, taču par summu vēl būs jātiesājas. Gaidāmā tiesas sēde notiks **23. janvārī**

plkst. 11.00 Rīgas apgabaltiesā – Rīgā, Brīvības bulvārī 34 (tiesas zāle Nr. 101). Tiesas process ir atklāts, tāpēc mūsu avīzes lasītāji tiek aicināti to pavērot klātienē.

Runājot par Nacionālo apvienību, es uzskatu, ka tās tieslietu pārstāvji ir rīkojušies kā liekuļi. Pirmais tieslietu ministrs, pie kura es vērsos ar aicinājumu noslēgt mierizlīgumu un netiesāties, bija Jānis Bordāns. Viņš solījās, ka šis jautājums tiks atrisināts. Bet nekas nenotika – Tieslietu ministrija uzsāka tiesāšanos. Arī nākamie tieslietu ministri – Gaidis Bērziņš un Dzintars Rasnačs – ir parādījuši cinisku attieksmi. Ja personiski ar viņiem parunātu,

cētu iespēju pelnīt. Tādēļ ārējo ienaidnieku kolonna vēl joprojām netraucēti brādā mūsu valsti.

DDD: *To pašu darija čekisti padomju laikā. Viņi iefiltrējās visos kolektīvos un uzsāka destruktīvu darbību, lai sanaidotu latviešus. Rezultātā latvieši cits uz citu sāka skatīties ar aizdomām – kurš labais, kurš sliktais, kurš nodevējs, kurš tāds nav. Tagad ir identiski – viss ir sajaukts.*

L.M.: Jā, viss ir sajaukts. Un Nacionālā apvienība ir spilgts piemērs. Mēs ar to personiski saskaramies – Nacionālās apvienības vadībai pietrūkst draudzīguma un vēlēšanās sadarboties okupācijas seku novēršanas la-

VISTICAMĀK, KA KULTŪRMARKSISTU ARMIJA IR SALĪDUSI VISĀS ORGANIZĀCIJĀS – GAN TĀ SAUCAMAJĀS NACIONĀLAJĀS, GAN NENACIONĀLAJĀS. VIŅU MĒRĶIS IR NACIONĀLU VALSTU IZNĪDĒŠANA, VĒRTĪBU SAJAUKŠANA, PATĒRĒTJSABIEDRĪBAS RADĪŠANA, LAI ĪSTENOTU GLOBALIZĀCIJU KĀ NETRAUCĒTU IESPĒJU PELNĪT.

viņi piekrist – jā, jā, nevajag tiesāties... taču ar šādu plāpāšanu viss beidzas. Neko citu kā vien to, ka šie cilvēki ir liekuļi un blēži, es nevaru pateikt. Es kā latviete vērsos pie latvieša, pie tieslietu ministra, lai viņš mani aizsargā, aizstāv, bet dabūju “pigu”. Pie kā gan vēl latvietim vērsties – pie Nila Ušakova? Tas taču ir absurds!

GRAUDI KOPĀ AR PELAVĀM...

Līga Muzikante: Tomēr ne visi Nacionālās apvienības biedri ir negodīgi. Vēlos pateikt paldies Aleksandram Kiršteiņam, kurš savā Saeimas frakcijā iesniedza priekšlikumu ar 3000 eiro gadā atbalstīt laikraksta “DDD” drukāšanu. Diemžēl viņa partijas biedri šo priekšlikumu noraidīja. Tāpat atzinību pelna arī Edvīna Šnora darbošanās – nesen publicējam viņa analītisko rakstu par latviešu stāvokli, dzīvojot kopā ar okupantiem. Arī Inguna Rībena un vēl citi cenšas kaut ko darīt latviešu tautas un valsts labā. Kaut gan man ir jāuzsver, ka dekolonizācijas jautājuma nerisināšana jeb ārējā ienaidnieka nepadzišana ir noziegums pret latviešu tautu un valsti, un šajā noziegumā kolektīvi piedalās visi Nacionālās apvienības politiķi. Iespējams, ka manis pieminētie Nacionālās apvienības deputāti ir starp tiem, kuri vēlas veikt dekolonizāciju, taču viņi ir mazākumā, tādēļ nespēj pagriezt partijas intereses latviešu tautas interešu virzienā.

Visticamāk, ka kultūrmarksistu armija ir salīdusi visās organizācijās – gan tā saucamajās nacionālajās, gan nenacionālajās. Viņu mērķis ir nacionālu valstu iznīdēšana, vērtību sajaukšana, patērētjsabiedrības radīšana, lai īstenotu globalizāciju kā netrau-

bad, jo to nemaz nevēlas. Patiesībā viņi rīkojas gluži kā kultūrmarksisti, kas lielulīgi uzlikuši nacionālu masku.

DDD: *Un īstenībā mēlo gan vēlētajiem, gan arī saviem partijās biedriem.*

L.M.: Viņi vada šo organizāciju saviem mērķiem, nevis lai atbrīvotu valsti no ārējiem ienaidniekiem. Nacionālisms ir tikai ārējā izkārtne. Un līdzīga ir Jaunā konservatīvā partija. Kas tad ir Juta Strīķe? Patiesībā Sorosam pietuvinātā persona. Atceros, kā 2002. gada 16. marta rītā, būdama Drošības policijas darbiniece, Juta Strīķe uz ielas vardarbīgi centās ievilkāt Lienī Apini savā mašīnā, lai vestu uz Drošības policiju un neļautu nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa. Es, to ieraugot, saķēru Lienī aiz rokas un piezvanīju Valsts policijai, lai tā apvalda Strīķes agresīvo rīcību. Tikai pēc tam, kad Valsts policijas darbinieki sazinājās ar manāmi satrakoto Jutu Strīķi, Liene tika palaista vaļā, un Strīķe ar savu kompanionu aizbrauca...

Strīķes, Juraša un Bordāna tagadējā cīņa pret oligarhiem ir sorosiešu atbalstīta, un Sorosam nu nekādi nav saistības ar t.s. konservatīvajām vērtībām. Salīdzinot ar mūsu vietējiem oligarhiem, viņš ir megaoligarhs, kurš finansē tieši kultūrmarksisma revolūciju visā pasaulē. Ja neticat, pajautāriet Strīķei, Jurašam un Bordānam, vai Jaunā konservatīvā partija ir par ārējo ienaidnieku izraidīšanu no Latvijas? Jānis Bordāns, kad bija tieslietu ministrs, laikraksta “DDD” lasītājiem intervijā solījās aktualizēt Saeimas deklarāciju par okupāciju, bet darbi vēl joprojām izpaliek... Var teikt, ka latviešu piešpiešana sadzīvot ar okupantiem ir kultūrmarksistu roku darbs.

Intervēja Steidzīte Freiberga

KLUSIE IEROČI MIERĪGIEM KARIEM

DESMIT MASU MANIPULĀCIJAS STRATĒGIJAS

Turpinājums no 1. lpp.

Ir krietni vienkāršāk samierināties ar iespējamām upuriem nākotnē nekā tūlīt. Pirmkārt tāpēc, ka tas nenotiks nekavējoties. Otrkārt tāpēc, ka cilvēku masām vienmēr ir nosliece uz naivu cerību lološanu, ka “rītdien viss mainīsies uz labu” un no tiem upuriem, kas tiek prasīti, izdosies izvairīties. Šī stratēģija dod sabiedrībai vairāk laika pierast pie domas par pārmaiņām un pazemīgi tās pieņemt, kad pienāk laiks.

5. Uzmanāt tautu kā mazus bērnus

Vairumā gadījumu propagandas sižetos, kas paredzēti plašai auditorijai, tiek lietoti tādi argumenti, personāži, vārdi un intonācija, it kā tiktu uzrunāti skolas vecuma bērni ar attīstības traucējumiem vai garīgi atpalikušas personas.

Jo vairāk kāds vēlas maldināt klausītāju, jo lielākā mērā tas cenšas izmantot bērnišķīgus uzrunas formas. Kāpēc? “Ja kāds vērsas pie cilvēka kā pie divpadsmitgadīga vai jaunāka bērna, tad, atbilstoši uzņēmībai pret iespaidošanu, uzrunātā cilvēka atbildē vai reakcijā, ļoti iespējams, arī izpaliks kritiskais novērtējums, kā tas ir bērniem līdz 12 gadu vecumam.” (No grāmatas “Klusie ieroči mierīgiem kariem”)

6. Balstīties uz emocijām vairāk nekā uz pārdomām

Iedarbošanās uz emocijām ir klasisks veids, lai radītu cilvēkos īssavienojumu racionālajā analizē un tādējādi bloķētu notiekošā kritiskas uztveres spējas. No otras puses, emocionālā faktora izmantošana paver durvis uz zemapziņu, lai iedēstītu tur vajadzīgās domas, vēlmes, šaubas, piespiedu vai noturīgas uzvedības modeļus...

7. Turēt cilvēkus tumsonībā un kultivēt vidū

Šī stratēģija paredz panākt to, ka cilvēki kļūst nespējīgi saprast panēmienu un metodes, kas tiek lietotas, lai viņus vadītu un pakļautu.

“Izglītības kvalitātei, kuru saņem sabiedrības zemākie slāņi, ir jābūt pēc iespējas vārgākai un jākalpo tam, lai plaša, kas atdala sabiedrības zemākos slāņus no augstākajiem, paliktu zemākajiem slāņiem nepārvaramas tumsonības līmenī.” (No grāmatas “Klusie ieroči mierīgiem kariem”)

8. Mudināt sabiedrību lepoties ar savu vidū

Šī stratēģija paredz sabiedrībā iesakņot domu, ka būt stulbiem, vulgāriem un neaudzinātiem ir moderni...

9. Veicināt vainas sajūtu

Cilvēkam tiek iedvests, ka tikai viņš pats ir vainīgs savās nelaimēs, jo viņam pietrūcis intelekta, spēju un centīguma. Tāpēc tā vietā, lai saceltos pret ekonomisko sistēmu, cilvēks uzsāk pašnoniecinošanu, visā vainojot pats sevi, kas rada nospiektību un noved pie bezdarbības. Bet bez rīkošanās par kaut kādu revolūciju nevar būt ne runas!

10. Zināt par cilvēkiem vairāk, nekā viņi paši zina par sevi

Pēdējo 50 gadu laikā zinātnes sasniegumu rezultātā ir radusies milzīga plaša starp vienkāršo cilvēku un speciāli izglīto to cilvēku zināšanām, kuras ieguvusi un ar kurām rīkojas valdošā elite. Izmantojot atklājumus bioloģijā, neirobioloģijā un praktiskajā psiholoģijā, “sistēmas” rīcībā ir nonākušas zināšanas par cilvēku gan fizioloģiskajā, gan psiholoģiskajā plāksnē. Sistēmai ir izdevies uzzināt par cilvēku vairāk, nekā viņš pats zina par sevi. Tas nozīmē, ka vairumā gadījumu valdošajai elitei ir lielāka kontrole un vara pār cilvēkiem nekā viņiem pašiem par sevi.

Avots: <http://noam-chomsky.tumblr.com/>

Tulkoja Līga Muzikante

CEĻĀ UZ ATVESEĻOŠANOS

Saruna ar Francijā strādājošo latviešu juristu Juri Rudevski un Dr.iur. Baibu Rudevsku

Turpinājums no iepriekšējā numura

RADOŠAIS MAZĀKUMS
KĀ TAUTAS GALVA

DDD: Jūsprāt, kā atmodināt veselo saprātu latviešos, lai mūsu tauta un valsts nenonāktu globalizācijas atkritumos?

Juris Rudevskis: Britu vēsturnieks Arnolds Toinbijs ir definējis tādu jēdzienu kā “radošais mazākums”. Es to saucu par patieso eliti. Tā var nebūt “inteliģence”, kā to saprata Padoņļu Savienībā vai mūsdienu Ziemeļkorejā. Katram, kas pieder pie radošā mazākuma, nav obligāti jābūt ar augstāko izglītību, bet šie cilvēki ir spējīgi radīt jaunas idejas tautas labklājībai un grūtos krīzes brīžos nostāties tautas priekšgalā, iedvesmojot to. Šādi cilvēki vienmēr ir mazākumā. Bet radošais mazākums rodas spontāni, tas nevar būt iedēstīts no ārpusē un finansēts no augšas. Tas veidojas

lai tie nebūtu atsevišķi izkaisīti cilvēki.

ŠOBRĪD KĀ GRANULAS,
SAMESTAS KAUDZĒ

Juris Rudevskis: Pastāv trīs veidu skatījumi uz sabiedrību. Pirmkārt, sabiedrība kā amorfa masa, kur katra persona ar savām atšķirībām vienkārši izkūst un kuru var viegli veidot “no augšas” kā māla piku. Tas ir kolektīvisms, kuru ir vēlējušies dažādu totalitāru ideoloģiju pārstāvji.

Otrs skatījums uz sabiedrību ir kā uz atomizētu un savā starpā vāji saistītu vai nesaistītu indivīdu kopumu. Tāda sabiedrība ir kā keramzīta vai putuplasta granulū kaudze, kur katra granula ir izolēta un samesta kaudzē.

Un trešais ir zelta vidusceļš starp abām – sabiedrība kā dzīvs organisms, kurā nav vienlīdzības. Likuma un tiesas priekšā valda, protams, vienlīdzība.

DDD: Līdztiesība.

LŪK, PROBLĒMA AR MŪSDIENU
LATVIEŠU SABIEDRĪBU IR TĀ, KA
SKATĪJUMS UZ TAUTU NO PAŠU
LATVIEŠU PUSES DIEMŽĒL IR ŠĪ
GALĒJĪBA – ATOMIZĀCIJA. KATRS
JŪTAS SAMESTS KAUDZĒ, KURU
SAUC PAR LATVIEŠU TAUTU, – VIŅŠ
TUR IR KĀ VIENA GRANULA.

sabiedrībā organiski, kad tam ir priekšnosacījumi.

DDD: Vai tad šī patiesā elite normālā sabiedrībā nepastāv visu laiku?

J.R.: Jā, atsevišķi elites pārstāvji pastāv vienmēr. Runājot par latviešiem, protams, mums ir cilvēki, kas pieder pie elites jeb radošā mazākuma. Bet grūti ir noteikt to punktu, kad varam runāt par eliti kā sabiedrības daļu. Vajadzīgs kāds radošās masas izveidošanās priekšnosacījums,

J.R.: Jā, līdztiesība, bet nav vienlīdzības. Būtu mulķīgi runāt par acs vienlīdzību ar nieri, jo tās abas ir vajadzīgas un pilda dažādas funkcijas. Tā arī sabiedrība, kur katrs cilvēks ir individuāla persona, taču ar noteiktām sociālām saitēm. Cilvēks ir nevis vienkārši jānis, bet arī tēvs, dēls, brālis, vīrs, draugs, kolēģis, tautietis – visas šīs saites ir reālas, nevis vienkārši iedomātas, un saista viņu kā neatkarīgu personu ar citiem cilvēkiem. Tā

veidojas sabiedrība kā dzīvs organisms. Šī ir “organiskās sabiedrības” koncepcija, kuru definēja 20. gadsimta braziliešu filozofs Plinio Korreija de Oliveira.

DDD: Un kā ir ar mums, latviešiem?

J.R.: Lūk, problēma ar mūsdienu latviešu sabiedrību ir tā, ka skatījums uz tautu no pašu latviešu puses diemžēl ir šī galējība – atomizācija. Katrs jūtas samests kaudzē, kuru sauc par latviešu tautu, – viņš tur ir kā viena granula. Un šādos apstākļos nevar organiski izveidoties elite jeb radošais mazākums kā tautas galva.

DDD: Varbūt jāatceras par etnologu atzinumu, ka tās tautas, kas ir zem 75 procentiem savā etniskajā teritorijā, vairs neattīstās, bet pamazām iet bojā?

J.R.: Man liekas, ka šis jūsu nosauktais faktors nepastāvētu, ja mēs paši būtu spēcīgi. Minēšu Igaunijas piemēru. Pirms kādiem 10 gadiem Tallinā krievu ģimnāzists Sergejs Metļevs uzrakstīja vēstuli Krievijas vēstniekam Igaunijā par to, ka nevajag brukt virsū Igaunijai ar apmelojumiem un melot, ka notiek kaut kāda apspiešana, diskriminācija. Skolas vadība viņu par to sodīja. Tātad vietējais krievu zēns iestājās

par Igauniju, bet skolas vadība viņu par to sodīja. Mācību daļas vadītāja, kas toreiz aizvietoja direktori, skolas vārdā aizsūtīja pat atvainošanas Krievijas vēstniekam – lūk, pie viņiem tāda melnā avs... Taču Igaunijas valsts iestāžu reakcija bija ātra, āša un skaudra – izglītības ministrs Teniss Lukass paziņoja, ka igauņu tautas nacionālajās interesēs ir visu patriotisku noskaņoto iedzīvotāju vienotība, kas ietver sevī arī patriotiski noskaņotu neigauņu aizsardzību, ja viņiem dara pāri par patriotismu pret Igauniju. Rezultātā šī kundze, mācību daļas vadītāja, zaudēja darbu. Un taisnība šajā lietā tika nosargāta. Sakiet, lūdzu, vai jūs patiešām ticat, ka kaut kas līdzīgs varētu notikt Latvijā?

DDD: Arī bronzas Aļošu igauņi pārvietoja – un nekas, okupanti mazliet padauzījās, līdz samierinājās.

J.R.: Jā, es domāju, ka mūsu problēmas nebūtu tik lielas, ja latvieši dzīvotu ar pašcienu pret sevi, savu kultūru un valodu. Ja mūsu sabiedrībā būtu attieksme: ja gribat iekļauties mūsu sabiedrībā, lūdzu, bet, ja jums nepatīk latvieši un krems, ka šeit ir neatkarīga Latvija un latviešu noteikumi, tad brauciet prom, – tad

okupācijas seku problēma būtu jau atrisināta.

Teicu jau, ka pārmaiņas 90. gadu sākumā notika pārāk neizlēmīgi un mīksti. Tur, kur bija vajadzīga skalpeļa iejaukšanās, notika vienkārši siltas kompreses uzlikšana. To, kas tagad ir kļuvis ļoti grūti realizējams, 90. gadu sākumā varēja paveikt pavisam vienkārši. Bet tam bija vajadzīga politiskā griba, kuras toreiz diemžēl nebija.

DDD: Atkārtos – nenovērstās okupācijas sekas, piektās kolonnas klātbūtne, manuprāt, ārdā visus pārējos valstī notiekošos procesus.

J.R.: Tāpēc, ka latviešiem, kā jau teicu, ir Stokholmas sindroms.

Baiba Rudevskā: Manuprāt, mums trūkst arī tā, ko varam pamācīties no Sorosa ļaudīm, – sadarbības. Jāatrod sadarbības partneri un domubiedri ārpus Latvijas – viņi ir. Daudzi ir Polijā, Slovākijā, Horvātijā, arī Francijā. Tiešām ir daudz labu cilvēku, kas arī cīnās. Un, kad iemācīsimies atrast, sadarboties un cits citam sniegt atbalstu, tas ļoti palīdzēs.

Intervēja
Līga Muzikante

LĪDZĪBA PAR TOLERANCI

Oļegs Novoselovs

Reiz kāda cilvēka zarnās sapulcējās tārpis uz politisko simpoziju.

Pirmā uzstājās askarīda. Viņa atklāja augstajai sanāksmei, ka progresu nevar pāvērst atpakaļ, un tāpēc ir pagājuši tie tumšie laiki, kad ar tārpiem nežēlīgi un necilvēcīgi cīnījās. Un vajag taču vienreiz un uz visiem laikiem izbeigt tārpu diskrimināciju organismā. Jo globalizācijas procesi prasa tolerantuma attīstību.

Opistorhi sajūsmā aplaudēja un skandēja par vienlīdzību ar aknu šūnām.

Tad vārdu ņēma garš lenteris. Viņš ziņoja par jautājuma vēsturi. Tā teikt, bija agrāk zelta laiki, kad par tārpiem neviens pat nezināja, nemaz nerunājot par to, ka ar tiem cīnītos. Taču tad pienāca nemierīgi un tumši laiki, kad tārpus atrada un sāka nodevīgi indēt un izdzīt. Tomēr attīstība nestāv uz vietas. Un tagad neviens neuzdrošinās apšaubīt tārpu vienlīdzīgās

tiesības uz uzturu un pašnoteikšanās brīvību organismā. Apspiest tārpus ar medicīniskiem preparātiem un citām tumsonībām nevienam nav ļauts. Un vajag ar visiem pasākumiem izravēt tārpufobiju. Tāpēc, ka tārpi ir vienlīdzīgi ar visiem cilvēka orgāniem. Un ir nožēlojami stāvēt ceļā progresam.

Mikroskopisko parazītu bloks ierosināja pasludināt imūnsistēmu par šovinistisku, bet cilvēku organismus, kuros nav tārpu, – par atpalikušiem un neprogresīviem. Ierosinājums tika vienprātīgi atbalstīts no augstās sanāksmes puses.

Aknu sūcētārps blokā ar opistorhiem iestājās par to, lai tiktu iedalītas tārpiem asinspiegādes kvotas atbilstoši viņu vajadzībām. Un pielīdzinātas galvas smadzeņu tiesībām.

Pēc tam runāt sāka vērša lenteris. Viņš sacīja, ka šovinisms pret tārpiem ir pavisam nepieļaujams, jo izjauc saskaņu organismā un rada sekas. Viņš ierosināja izdot likumu, kas aizliegtu politnekorektus šo-

vinistiskus izteicienus. No šodienas vārda “tārps” vietā ir jālieto termins “autonoms cilvēka orgāns”, bet vārda “parazīts” vietā vajag teikt “otrās pakāpes simbiotikis”. Ideja par politkorektumu tika sagaidīta ar vērainiem aplausiem, kas pārgāja ovācijās.

Visi bija ļoti priecīgi un apmierināti par liberālās kārtības noteikšanu, un nobeigumā bija iecerēta tārpū parāde. Bet tad piepeši visi sanākušie sajuta, ka nez kāpēc ir sācis salt. Un skābekļa ar barību ir kļuvis pavisam maz. Un nolēma viņi pat sarīkot protesta akciju pret tādu kliecīgu diskrimināciju. Taču nepaspēja. Cilvēks nomira. Viņa organisms netika galā ar parazītiem. Neizturēja slodzi. Lūk, un nebija viņa zarnās ne barošanās, ne apstākļu. Nobeidzās kopā ar viņu arī viņa tārpi.

Morāle: ja cilvēkā vai sabiedrībā ir ieviesušies tārpi, tad steidzami ir nepieciešama tārpū izdzīšana, nevis tolerance un cīņa ar “tārpufobiju” un “šovinismu”.

Starp citu.

Tolerance ir medicīnisks termins, kas ņemts no transpantoloģijas un nozīmē organisma nespēju atšķirt svešas izcelsmes orgānus. Šāds stāvoklis tiek sasniegts ar pakāpenisku organisma imūnsistēmas nomākšanu ar indīgām vielām, novedot to apātijā un vienaldzībā.

Imunoloģijā tolerance – tā ir imūnsistēmas nespēja atšķirt svešķermeņus (vīrusus, baktērijas, sēnītes) un cīnīties pret tiem.

Tolerance – tā ir nāve...

Apsveikumi gadu mijā

Šī gada nogales svētku periodā mīļi apsveicu LNF priekšsēdētāju A.Gardas kungu un visas “DDD” veidotājas par nenogurstošu latviešu tautas gara spēka atmodināšanu un cīņu par drīzāku DDD realizēšanos. Jūsu avizīti pilnā mērā var pielīdzināt okupācijas laikā radio īsajos viļņos dzirdamai “Amerikas Balsij”, kas pauda taisnību un patiesību, ko šajā laikmetā darāt Jūs. Kas ir patiesība? Ko nevar noliegt, tas ir patiesība. /Svami Dajanandži/

Novēlu Jums Jaunajā gadā veselību un panākumus sekmīgi turpināt jau darāmo!

Guntis, Zvejniekiemā

Es redzu zvaigzni nedziestošu spožu
Lai arī Tēvzemē viss tumsas skauts
Šīs zvaigznes spožums mani uztur možu
Šo vadzvaigzni par brīves sapni sauc.

/Gunārs Freimanis/

Lai spoža mirdz LNF vadzvaigzne Jaunajā, Valsts jubilejas gadā!

Patiesā cieņā,
Leons Laitāns

Jums ir drosme un gods!
Lai Saulīte vēl zeltu sijā
Ar visiem sietiņiem.

Lai Laimes bagāts 2018. gads!

Sirsniņā
Daina Škiezna Elsberga

Vēlu visiem LNF dalībniekiem, domubiedriem, atbalstītājiem un “DDD” lasītājiem možu garu, ciņas sparū, atjaunojot latvisku Latviju!

Jānis Zemtautis

Ļoti laimīgu, mierīgu un drošu 2018. gadu!

No visas sirds labu vēlot,
Jūs sveic astoņdesmitgadīgā lasītāja
Zigrīda Rudzīte

Lai zaļās egles sīkstums cerībām
Un sirdīm miers, ko Ziemassvētki dod
Bet vērtības priekš dienām nākamām
Mums pašiem sūrā darbā jāatrod.

/Kornēlija Apškrūma/

Visiem īstiem, patiesiem Latvijas patriotiem novēlu veselību, panākumus, dzīvesprieku 2018. gadā!

Patiesā cieņā
Māris

Kā redzamā gaisma atmodina dzīvību, to pavairojot un izceļot, tā arī cilvēciskā gaisma visai citādā veidā dzīvina visu radību... Tā notiek, ja cilvēks ir ziedojies Dievišķajai gaismai un tās dzīvinošajam siltuma – Dievišķajai gudrībai un labestībai...

“Kas man tic, kā rakstos sacīts: No viņa miesas plūdis dzīva ūdens straumes.” (Jāņa ev. 7,38)
/Vydūnas/

Laimīgu Jauno gadu!

Tomas Stanikas, Lietuvā

LASĪTĀJAS PATEICĪBA

Vilhelmam Klincānam par neveiklajām karavīra naģenēm – par to, ka sākāt šo tēmu. Tās liekamas vienā plauktā ar “puļķīšu” cepurēm. Kaut dzirdīgas ausis un redzīgas acis būtu tiem, kam vara pārveidot karavīru cepures par cienīgām Latvijas armijas karavīru cepurēm.

Mācītājam **Guntim Kalmem** par sarunu cien. Lieni Apini. Iesaku iepazīstināt skolniekus, sākot ar 6. klasi.

Par rakstu ““Dziļā valsts” – kas tā tāda?” Ar interesi gaidu turpinājumu.

Pateicība visam kolektīvam ļoti, ļoti par lielo darbu un tautai nepieciešamo gaismu un gaisu elpošanai...

Savu sirdi Tēvzemei dodu,
Domas ap Tevi vien.
Tu mūklājā stiedz un stiedz,
Sniedzu Tev rokas, tās par vāju.
Tautā mirdz stari un stariņi,
Vienoties laiks.
Stari gaismas kūli taps,
Un gaišais ceļ no mūklāja izvedīs –
Augšā celsies stipra, droša Latvija.

Dzidra Zelčiņa
“DDD” lasītāja pārdesmit gadu garumā

KAS PĀRVALDA PASAULI – VAI BILDERBERGAS KLUBS?

Jurijs Laričevs

Rakstnieks, publicists

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

TRĪSPUSĒJĀ KOMISIJA

Trīspusējās komisijas izveidošanas plānu pirmo reizi pieņēma 1970. gadā Kolumbijas Universitātes Krievijas izpētes departamenta vadītājs Zbigņevs Bžezinskis, kurš bija pārliecināts, ka sadarbības prasības starp Āzijas, Eiropas un Ziemeļamerikas valdībām pastāvīgi pieaug. Globālās komunikācijas un ekonomikas pasaulē drīzumā būs vajadzīga arī vienota valdība visai Zemei.

“Nacionālās neatkarības koncepcija vairs nav dzīvotspējīga,” viņš uzskata.

Bžezinskis piebilst, ka šī vienotā zemes valdība tiks finansēta “ar visai Zemei vienotu nodokļu sistēmu”.

Bžezinskis pirmo reizi nāca klajā ar ideju par Trīspusējās komisijas izveidi “Bilderbergas” grupas tikšanās reizē Beļģijā, 1972. gada pavasarī. Tikšanās, kurā vajadzēja organizēt komisiju, notika 1972. gada jūlijā Rokfelleru īpašumā netālu no Taritaunas, Ņujorkā. Oficiāli komisija tika nodibināta 1973. gada 1. jūlijā. Deivids Rokfellers kļuva par tās priekšsēdētāju. Iepriekš viņš bija Starptautisko attiecību padomes priekšsēdētājs. Bžezinskis tika ievēlēts par Ziemeļamerikas direktoru-dibinātāju.

Attaisnojot savu nosaukumu, Trīspusējā komisija ieguva trīs štāba mītnes: Ņujorkā, Parīzē un Tokijā. To vada izpildkomiteja, kuras sastāvā ir 35 cilvēki. Sanāksmes notiek aptuveni reizi deviņos mēnešos. Komisijas darbību finansē brāļu Rokfelleru Fonds, Forda Fonds (“Ford Foundation”), kompānijas: “Time Warner”, “Exxon”, “General Motors”, “Wells Fargo” un “Texas Instruments”.

Trīspusējā komisija uzskata, ka politika, kurā ir pārāk daudz demokrātijas, var būt bīstama. Komisijas dokumentā, kas 1975. gadā publicēts ar nosaukumu “Demokrātijas krīze”, ir teikts, ka demokrācija vislabāk darbojas “mērenā variantā”. Lai to pierādītu, komisija apgalvo, ka pārāk daudz demokrātijas novājina valsti un padara to nespējīgu pietiekami ātri reaģēt krīzes situācijā. Lai skaidrāk iztēlotos tiešo atkarību, kas pastāv starp Trīspusējo komisiju un nacionālās politikas vadītājiem, ir vērts atcerēties, ka viens no šī dokumenta autoriem – Hārvardas profesors Samuels P. Hantingtons – vēlāk kļuva par prezidenta Džimija Kārtera Nacionālās Drošības padomes plānošanas koordinators, un šajā amatā palīdzēja izveidot Federālo aģentūru ārkārtas situācijām (civilo grupu, kurai ir tiesības pārņemt valsts vadību ārkārtas situācijās).

Trīspusējo komisiju sauc par vareno cilvēku “kliki”, kura ar starptautisko korporāciju palīdzību grib pārvaldīt pasauli. Viens no tiem, kas to izjuta, bija republikāņu senators Berijs Goldvoters, kurš 1964. gada presi-

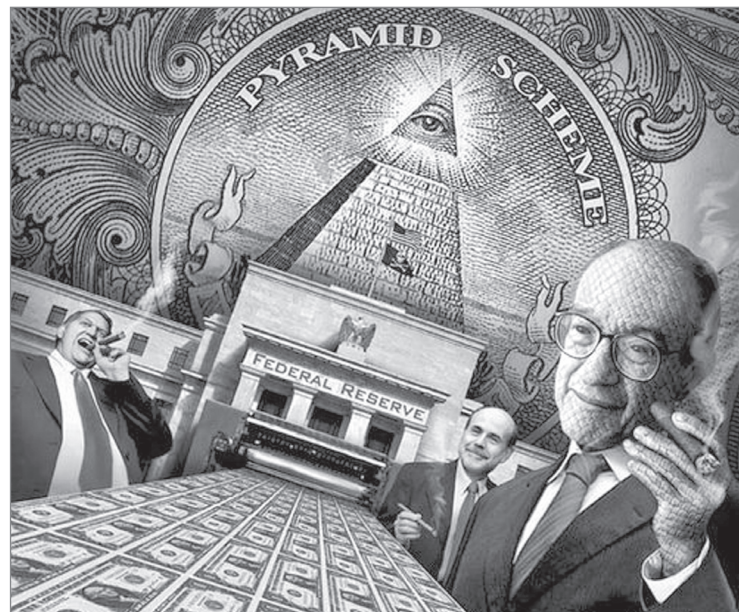
denta vēlēšanās zaudēja Lindonam Džonsonam.

Goldvoters teica: “Patiesībā Trīspusējā komisija vēlas izveidot vispasaules ekonomisko spēku, kas būtu varenāks par jebkuras savienībā esošās valsts valdību. Kā šīs sistēmas radītāji un līderi viņi pārvaldīs pasauli.”

Starp Trīspusējās komisijas locekļiem ir Alans Grīnspens, kurš kopš Ronalda Reigana adminis-

nomiskajai brīvībai. Rezerves pārvaldīja divdesmit visbagātākās ģimenes. Šodien nekas nav mainījies. Federālās rezervju sistēmas daļas, no kurām katra ik gadu nes aptuveni 150 miljardus ASV dolāru lielu peļņu, tāpat kā iepriekš pieder tikai to pašu ģimeņu pēcnācējiem.

Kā teikts ASV Federālās Rezervju sistēmas oficiālajā tīmekļa vietnē (www.federalreserve.gov),

trācijas laikiem ir Federālās rezervju sistēmas priekšsēdētājs.

Kas attiecas uz Ronaldu Reiganu, ir vērts atcerēties, ka 1980. gadā, kad viņš balotējās uz prezidenta posteni, viens no viņa pretiniekiem bija Republikāņu partijas kandidāts Džordžs Bušs. Reigans ļoti kritiski izteicās par Bušu kā Trīspusējās komisijas un Starptautisko attiecību padomes (CFR – Council on Foreign Relations) locekli. Tomēr, kā mēs tagad zinām, uzvarot vēlēšanās, Reigans ne tikai iecēla Bušu par viceprezidentu, bet arī pēc tam, kad Bušu ievēlēja par prezidentu, nododot prezidenta pilnvaras, atklājās, ka no 59 cilvēkiem Reigana komandā bija desmit Trīspusējās komisijas, desmit “Bilderbergas” grupas un 28 Starptautisko attiecību padomes locekļi.

Neskatoties uz to, ka komisija regulāri publicē savu biedru sarakstu un dokumentus, kuros tā pauž savu oficiālo nostāju dažādos jautājumos, tās iekšējās darbības lielākā daļa ir slepena. Tās sanāksmes notiek privātā vidē.

[..]

FEDERĀLĀ REZERVE

Federālā rezerve – tā ir privāta Centrālā banka, kas drukā un pārdo Amerikas Savienotajām Valstīm tās valūtu. Kad ziņas vēsta, ka Amerikas Savienotajām Valstīm ir triljoniem dolāru liels parāds, tas nozīmē, ka šīs valsts iedzīvotāji ir parādā šo naudu Federālajai rezervei. Banku pārvalda bagātāko ģimeņu pārstāvji.

Likumu, saskaņā ar kuru izveidoja Federālo rezervju sistēmu, pieņēma Kongress, lielā mērā pateicoties senatora Nelsona Aldriha (Nelson Wilmarth Aldrich) centieniem, kurš bija Deivida Rokfelleru vectēvs pa mātes līniju. Runā, ka Federālās rezervju sistēmas dzimšana darīja galu Amerikas Savienoto Valstu eko-

Savienoto Valstu Centrālo banku Kongress izveidoja 1913. gadā, lai sniegtu tautai daudz drošāku, elastīgāku un stabilāku naudas un finanšu sistēmu.

Šodien Federālās rezervju sistēmas četri galvenie uzdevumi ir:

- nacionālās naudas politikas īstenošana;
- banku iestāžu uzraudzība un pārvaldība, un aizsargāt patērētāju tiesības saņemt kredītu;
- finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšana;
- noteiktu finanšu pakalpojumu sniegšana ASV valdībai, finanšu iestādēm un ārvalstu oficiālajām organizācijām.

Federālā rezervju sistēmas, ienākuma nodokļa (Konstitūcijas 16. grozījums) ieviešana un Amerikas piedalīšanās Pirmajā pasaules karā notika, pateicoties vienas un tās pašas nelielas cilvēku grupas pūlēm. Šo cilvēku saraksts praktiski pilnībā sakrīt ar “Džekillas salas grupas” sastāvu (skat.: iepriekšējā numurā publicēto daļu – “DDD”piez.).

Tikai divi ASV prezidenti iestājās par brīvu ekonomiku: Ābrams Linkolns (Abraham Lincoln) un Džons F. Kenedijs (John Fitzgerald Kennedy). Abi tika nogalināti: Linkolns 1865. gadā Vašingtonā, Kenedijs – Dallasā, Teksasas štatā, 1963. gadā.

“BILDERBERGAS” GRUPA

Šī ir Eiropas un Ziemeļamerikas valdošās elites locekļu starp-nacionālā grupa, kas, iespējams, plāno pakļaut savai varai arī visu pārējo pasauli. Tāpat kā pirms viņiem tempļiešu ordenis, šī grupa, pēc visa spriežot, cinās par Eiropas apvienošanu. Starp citu, šī grupa veicināja Romas līguma noslēgšanu, kas garantēja kopējā Eiropas tirgus izveidošanos un radija eiro – visam kontinentam kopēju valūtu.

Turpinājums 8. lpp.

Vai ārējais ienaidnieks jāatstāj valstī?

DISKUSIJA INTERNETA SOCIĀLAJĀ TĪKLĀ “FACEBOOK”

Turpinājums no 3. lpp.

Aivars Garda: Gunti Strautniek, varbūt tad Latvijas likumīgie pilsoņi tik masveidīgi nepametīs savu Dzimteni, ja būs kur strādāt? Ja ārējie ienaidnieki atbrīvos tās darba vietas, ko tie tagad aizņem.

Guntis Strautnieks: Aivar Garda, a nu skaidrs, vairāk jautājumu nav... tikai ekonomikas princips ir drusku cits, lai maksātu lielākas algas, ir jāattīsta ražošana, jāražo preces ar augstu pievienoto vērtību, nevis pusfabrikāti.

Aivars Garda: Pareizi, Gunti Strautniek, bet, lai ražotu kvalitatīvas preces, ārējie ienaidnieki nav vajadzīgi. Līdz okupācijai 1940. gadā Latvija brīnīšķīgi ražoja bez ārējo ienaidnieku palīdzības. Te taču mēs varētu būt vienisprātis?

Guntis Strautnieks: tagad ir vēl sliktāk nekā Padomju laikā, jo tad vismaz varēja piemājas saimniecībā saimniekot, tagad valsts atņēma zemi vispār.

Aivars Garda: Un atkal pareizi, Gunti Strautniek! Mums daudz kas ir ļoti slikti. Taču kārtība savā valstī mums ir jāievieš bez ārējiem ienaidniekiem! Arī tad, kad ārējie ienaidnieki tiks izraidīti, Latvijā būs daudz problēmu. Tādu pašu kā valstīs, kurās nav ārējo ienaidnieku. Piemēram, Polijā, Krievijā, Vācijā...

Guntis Strautnieks: viens no galvenajiem ienaidniekiem ir ES, tā ir struktūra, kuras izvietojums precīzi pārklājas ar 3. Reiha shēmu. Valstu/Spēki kas stāv aiz ES fasādes – iznīcina visu valstu ekonomiku, ražošanu utt. padara šīs valstis par kredīvergiem un izlaupa to ekonomiku...

Līga Muzikante: Taisnība, Gunti. Taču taisnība ir arī tā, ka tieši ES propaganda, kuru izplatīja van der stūli, ir sapūderējusi smadzenes par samierināšanos ar ārējo ienaidnieku klātbūtni Latvijā.

Guntis Strautnieks: mums ir jāapvienojas, arī ar krieviem, lai ko panāktu, jābeidz šī naida kurināšana.

Gundars Vilnis: Kā kādreiz dinozauri tika atbrīvoti no zemes virsmas, tāda pat veidā var atbrīvoties no nevajadzīgā arī šodien.

Līga Muzikante: Gunti Strautniek, ar krieviem varam un vajag vienoties, taču ne ar okupantiem jeb ārējiem ienaidniekiem. Draudzīgas, cieņpilnas attiecības starp Latviju un Krieviju varēs būt tikai pēc deokupācijas un dekolonizācijas. Tāpēc taisnīguma atjaunošana ir arī mīlestības atjaunošana. Bez taisnīguma nav mīlestības un otrādi.

Normunds Pāvilāns: No Amerikas arī visi ir jāizdzen, jo visi tur pārsvarā okupanti, paliks tik pāris indiāņi.

Leonards Inkīns: Aplams salīdzinājums, kam maz kopēja ar salīdzinājumu.

Artūrs Okmanis: Pusmiljons Latvijas piederīgo ir izkļuši pa ES un Skandināviju. Ja otru puse aizbrauks? Ko tad? Kur “Valdonus” liksim? Būs atkal kā pirms Livonijas laikiem... sēdēs 3 onkas – Visvaldis, Miervaldis, Tāivaldis – un nebūs vairs pār ko valdīt?

Aivars Garda: Lienei Apinei ir taisnība, ka latvieši nekur pasaulē nav vardarbīgi ārējie ienaidnieki. Ja angļi kaut kādu iemeslu dēļ padzītu latviešus no Anglijas, tad tas taču ir tas, ko Latvija vēlas! Mums viņi pašiem ir vajadzīgi. Nevajadzēs ievest darbaspēku no ārzemēm.

Normunds Pāvilāns: Indiāņi drīkst patriekt visus no savas zemes?

Guntis Strautnieks: nu tagad mums būs lētais darbaspēks ķīnieši, musulmaņi.

Aivars Garda: Gunti Strautniek, Jūsu komentāri nav pēc būtības, bet ir provokatīvi. Nevar saprast, vai Jūs sarunājaties ar mums vai pats ar sevi. Kuri vēl nav sapratuši elementāro patiesību, tiem paskaidroju simto reizi: ārējie ienaidnieki ir nepadzītie PSRS kolonisti un viņu pēcnācēji visās paaudzēs. Tas ir saskaņā ar Ženēvas konvenciju, Latvijas deklarāciju par okupāciju, saskaņā ar 1920. gada Miera līgumu starp Latviju un Krieviju. Kā teica Līga Muzikante kādā komentārā, viņiem ir piešķirts segvārds – nepilsonis. Ķert ārējos ienaidniekus ir SAB, militārā izlūkdienesta, Drošības policijas pienākums. Pilsoņu pienākums ir ziņot par tiem, ko es un mani domubiedri regulāri dara. Jautājieta paši šim atbildīgajām iestādēm, kāpēc tās neziņo tālāk Latvijas valdībai?

Edgars Kļaviņš: Te nav nekādas patikšanas-nepatikšanas jautājuma, tas ir tīri juridisks jautājums!

Normunds Pāvilāns: Sajēga ir... kur Latvija nonāks, ja vēl 40% aizbrauks??? Kaut gan priekš kam ieslēgt smadzenes, vajag karu uzsākt!

Aivars Garda: Normund Pāvilān! Beidzot! Ceru, ka ieslēgsit smadzenes. Speciāli Jums paskaidroju. Ja no Latvijas izraidīs ārējos ienaidniekus, pie mums būs tikpat daudz iedzīvotāju, cik tagad ir Igaunijā. Kā stāsta, Igaunijā dzīvo labāk nekā Latvijā.

Normunds Pāvilāns: Un kā bez sankcijām, kara izraidīt? Ir cerība, ka tas paliks bez sekām???

Līga Muzikante: Redziet, Normund, ir arī tāda lieta kā diplomātiskās sarunas. Gan ar Krieviju, kurai vajadzīgi tautieši, gan ar citām Rietumvalstīm, kas Potsdamas un Jaltas konferencēs atstāja Latviju okupēšanai. Lūk, tā bez sankcijām, bez kara ir jāuzsāk Latvijas dekolonizācijas process – tiesiski un civilizēti. Bet pirmais priekšnoteikums: mums, pašiem latviešiem, vēlēties saglabāt savu tautu un valsti atbrīvot no ārējiem ienaidniekiem.

Steidzīte Freiberga: Stāsta, ka ir vajadzīga griba, tad pazūd nevarība. Pilnīgi tam jāpiekrīt. Kas iepriekš tagad prāto – kā būtu, ja būtu, tam, protams, nav gribas kaut ko darīt... Ja ceļš ir pareizs, tad baidīties par sekām ir nevieta – protams, ka nelabvēlī trakos, bet bailes iedzīt viņi var tikai glēvuliem.

Andris Ezergailis: 1918. gadā arī maz kas vēl ticēja neatkarīgai Latvijas valstij. 1987. gadā arīdzan neatkarīga Latvijas valsts likās utopija. Visu iesāka saujiņa

varoņu. Kā rakstīts - iesākumā bija vārds.

Juris Švalbe: ...Latvijā ir palicis latvietis salauztais: kolaboracionists, jauktenis, mazinteligenta, mazkultūralais, tāds kāds ir vajadzīgs okupantam + bijušajiem brašajiem komjauniešiem priedīšiem, reiriem utt. + LKP CK Lembergiem, Brigmaņiem un citiem kleptokrātiem...

Aivars Garda: Man ļoti negribētos, bet ir jāatzīst, ka Jurim Švalbem ir taisnība. Diemžēl daudziem latviešiem ir zudis veselais saprāts. Tas viņiem ir palicis bijušo komjaunatnes līderu un pat vēl zemākā līmenī...

Rolands Petersons: Rīgā ar krieviem es vēl galā tik, bet kad pabiju laukos, pie latviešiem, tad gan mans nacionālisms stipri noplaka. Es pat iedomāties nevarēju, ka var pastāvēt tāda morālā degradācija.

Juris Švalbe: ...Labai tautai var būt slikta valdība, bet ar nolietotu tautas izlasi nekad nevar rasties laba valsts!

Steidzīte Freiberga: Manuprāt, ikvienam ir skaidrs, ka atbrīvošanās no savas zemes okupantiem ir pašsaprotama lieta, tikai nevar saprast to, kas tās par apziņām, kuras var sazombēt. Ir taču cilvēki, kuri to nav pieļāvuši ar sevi. No kurienes uzrodas tie sazombējamie?

Līga Muzikante: Mēs domājam par nākotni – par latviešu un krievu tautu draudzību, cieņpilnu attieksmi un brālīgu sadarbību nākotnē, tātad pēc deokupācijas un dekolonizācijas procesa atbrīvošanās.

Steidzīte Freiberga: Un tieši par nākotni domājot, mēs nevis vainojam kādu citu savās bēdās, bet gan cenšamies atjaunot taisnīgumu, likvidējot okupācijas sekas savā zemē. Tas ir normāls, likumīgs process, bez kura latviešu tautai nākotnes nebūs. Bet visa pamatā ir ikvienas tautas attīstība un pastāvēšana – bez tā nevar runāt par cilvēci, par esību. Tas, manuprāt, būtu noziegums pret Dieva likumu – pieļaut savas tautas un valsts bojā eju.

Artūrs Okmanis: Steidzīte Freiberga – ja jūs realitātē aplūkosiet, tad būsiat spiesta atzīt, ka LV eksistē vairs tikai uz papīra t.i. de jure – de fakto šāda valsts vairs nepastāv.

Steidzīte Freiberga: Jā, protams. Un tieši tāpēc jau arī šī diskusija. Nestrīdamies taču par ķeizara bārdu, bet runājam par taisnīguma atjaunošanu savā zemē, lai tad arī varētu atjaunot patieso 18. novembra Latviju. Mums uzspiestā 4. maija Latvija nav latviešu valsts – tā tagad pieder šodienas Latvijas tautai (latviešu/okupantu mistrojumam), kam nav nekā kopēja ar mūsu senču dibināto 18. novembra Latviju. Mums ir jāatbrīvo sava zeme no okupantiem, tikai tad varēsim runāt par brīvu un neatkarīgu Latviju. Un, protams, Eiropas Savienība jau arī mums ir laupījusi neatkarību un uzspiež savas antivērtības. Tātad tiem, kuri to redz un saprot, ir jāpieļiek sava enerģija, lai tā kapitāli nenolaistu par burbuli mūsu senču dibināto Latviju. Nepietiek tikai

ar secinājumiem – ir, lūk, tā un šitā, bet jāsāk rīkoties – kaut uz bezdibeņa malas.

Līga Muzikante: Artūr, nevarētu teikt, ka slimnieka nesamierināšanās ar slimību, bet centieni ārstēties būtu cirks. Latvijas valsts un latviešu tauta ir slima – turklāt smagi. Bet tāpēc jau nav jāguļas priekšlaicīgi zārkā un jāmet sev smiltis virsū. Cerības izķepuroties vēl ir – un man tas neliekas nekāds cirks.

Artūrs Okmanis: Līga, tas ir donkhotisms. Protams, vēl veiksmi visos centienos, bet prognozes/izredzes izķepuroties šādu lozungu kontekstā ir tikpat lielas kā neieņemtajā Kurzemes katlā sagaidīt “sabiedroto” atbalstu. Tie atbrauca savos nekam nederīgajos Abamos pēc 70 gadiem.

Līga Muzikante: Un tomēr par to legionārus var cienīt, ka viņi noturēja Kurzemes Cietoksni – vienīgā teritorija, kas netika iekarota. Donkhotisms? Uzskatu, ka nē. Jo šobrīd ir svarīgi noturēt ideju par nacionālu valsti, kas atbrīvota no ārējiem ienaidniekiem, un tautu, kas nepadošas Rietumu ultraliberālisma antivērtībām. **Latviešiem visgrūtāk ir izturēt spriedzi, viņi padodas.** Bet mēs ar avīzes “DDD” palīdzību cenšamies uzturēt dzīvu cīņu par taisnīgumu. Vēsture ir pierādījusi, ka laiki mainās un tas, kas nav bijis iespējams šodien, ir kļuvis iespējams rīt. Tā bija arī 1918. gadā, kad tika dibināta Latvijas Republika. Vēl dažus mēnešus pirms tam neviens neticēja, ka tas varētu notikt.

Artūrs Okmanis: Es cīnu jūsu darbības virzienu un mērķauditoriju, bet, ja raugās no globālas politikas viedokļa ...sauja vien esam palikuši... Vēlu veiksmi visiem šajos neomulīgajos laikos...

PIKETS PAR LATVIJAS DEBOĻŠEVIZĀCIJU

Pie Saeimas pieprasīsim Latvijas deboļševizāciju
un čekas maisu satura publiskošanu

Nemot vērā ar okupācijas režīmu saistīto spēku joprojām lielo ietekmi politikā, kas ļauj manipulēt ar valsts iestādēm, lai nepieļautu VDK aģentu kartotēkas publiskošanu, mēs, Nacionālā Savienība “Taisnīgums”, 2018. gada 18. janvārī, pulksten 10.00 organizējam piketu pie Saeimas ēkas, Rīgā, Jēkaba ielā 11.

Akcijas mērķis ir aktualizēt prasību pēc pilnīgas Latvijas deboļševizācijas, kas ietver:

1. Tā saukto čekas maisu satura publiskošanu, pilnu okupācijas režīma represīvā aparāta (ieskaitot pavēļu devējus – komunistisko nomenklatūru) izpēti un izvērtēšanu.

2. Okupācijas režīma funkcionāru, VDK darbinieku un aģentu ietekmes apzināšanu atjaunotajā Latvijas valstī un viņu lomas uz politiskajiem un ekonomiskajiem procesiem no 1990. gada līdz šodienai pilnu izvērtēšanu.

3. Juridisku izmeklēšanu un noziedznieku tiesāšanu.

Pirmais un svarīgākais solis, ko prasām no Saeimas deputātiem, ir grozīt Datu aizsardzības likumu, svītrojot no tā 9.punktu, kas ieinteresētajām personām ļauj sabotēt VDK aģentu kartotēkas nodošanu izpētei un publiskošanai. Tas nepieciešams, lai VDK izpētē iesaistītie zinātnieki spētu netraucēti uzsākt darbu un čekas maiši reiz tiktu publicēti.

Aicinām piketā piedalīties visus līdzīgi domājošos Latvijas patriotus, it īpaši tos, kas paši vai kuru ģimenes ir cietušas no noziedzīgā okupācijas režīma represīvā aparāta!

Nacionālā Savienība “Taisnīgums”
Piketa organizators

PAR BIEDRĪBAS “LATVIETIS” PLĀNOTO 2018. GADĀ

3. janvārī notika biedrības Pārstāvju sapulces sanāksme. Sanāksmē tika lemts par darāmo 2018. gadā.

Esam nolēmuši *atsvaidzināt* raidoraidījumus “Būt latvietim”. Raidoraidījumus veidojam kopš 2010. gada, un tie skanējuši katru nedēļu radio “Merkurs” viļņos. Sākumā tos veidojām, iepriekš ierakstot, tad – tiešraidē. Sākumā bija grūti, bet pamazām iemācījāmies to darīt. 2017. gadā raidījumus veidojām videoformātā – protams, skaņas celiņu turpinot atskaņot radio “Merkurs” viļņos. Diemžēl videoraidījumu ieraksts ir ļoti darbietilpīgs, tādēļ esam nolēmuši veidot videoraidījumus tiešraidē – “Facebook” un “YouTube” sociālajos tīklos internetā. Raidījumu veidošanu atsāksim februārī.

Tāpat turpmāk katra mēneša pēdējā sestdienā plkst. 15.00 mūsu birojā Rīgā, Ģertrūdes ielā 60 sanāksim kopā, lai kopā skatītos dažādas dokumentālās filmas un pārrunātu tajās redzēto.

Esam sazinājušies ar Rīgas Centrālo bibliotēku, lai rastu iespēju Rīgas bibliotēkās rādīt biedrības uzņemtās dokumentālās filmas – “Nodevība”, “Būt latvietim”, “Mums uzvarēt – vai krist” un citas.

Šķiet, ka 2018. gads būs darbīgs.

Gribi palīdzēt? Nāc talkā! Esam sastopami katru trešdienu no plkst. 17.00 līdz 20.00 mūsu birojā – Rīgā, Ģertrūdes ielā 60.

Biedrība “Latvietis”

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2018
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)
Norēķinu konts: A/S Swedbank;
Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378
Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**
Redaktores vietniece: **LIENE APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**
tāl./fakss: **67140680**
Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**
E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**
Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 2 500, apjoms 2 x A 2

KAS PĀRVALDA PASAULI – VAI BILDERBERGAS KLUBS?

Turpinājums no 6. lpp.

Bet grupas sastāvs un tās darbības tiek turētas slepenībā. Šis organizācijas centrs, kas cīnās par Eiropas apvienošanu, atrodas Holandē. Grupai nav oficiāla nosaukuma (Nosaukums varētu palīdzēt izsekot grupu). Neoficiāli to dēvē par “Bilderbergas grupu”, jo pirmo reizi tā tika izveidota Holandes pilsētā Osterbekā, viesnīcā “Bilderberg”, kur 1954. gada 29.–31. maijā notika tikšanās.

Un, lai gan Eiropas valdošās elites tikšanās sākumi rodami pagājušā gadsimta četrdesmitajos gados, pati šī grupa oficiāli netika sasaukta līdz pat piecdesmito gadu sākumam. Par

līdzīgu agrāk eksistējošajai slepenajai sabiedrībai ar nosaukumu “Apaļais galds” (nosaukts par godu karaļa Artūra un viņa bruņinieku leģendārajam Apaļajam galdam). Karaliskā Starptautisko attiecību institūta locekļu tikšanās notika Londonā *Chatham House*, kas atrodas Sv.Jēkaba laukumā. Tāpat kā “Apaļā galda” grupas, arī šīs grupas lielākā daļa naudas un varas piederēja Sesilam Rodsam – daudzu Dienvidāfrikas dārgakmeņu raktuvju īpašniekam.]

Vēl viens no pazīstamākajiem vārdiem, kas minēti saistībā ar “Bilderbergas” grupu, ir Deivids Rokfellers, par kuru rakstnieks

KAUT KAD KENEDIJS PARĀDĪJA NEPAKLAUSĪBU. SAŅĒMA LODI. TO ATCEROTIES, VISA EIROPA NOSTĀJAS PAMATSTĀJĀ. UN NAV “PASAULES VARENAJIEM” NEAIZSNIEDZAMAS VALDĪBAS.

“Bilderberg” grupas dibināšanas tēvu-radītāju tiek uzskatīts polu sociālists Dr. Džozefs Džeroms Raters (kura otrais vārds tiek tulkots kā “iesaistīts okultajās zinātnēs”). Vēl viens no pamatlicējiem bija Nīderlandes princis Bernards. Agrāk princis bija fašistiskās SS loceklis, bet pēc tam, izdevīgi apprecējies, kļuva par galveno akcionāru “Dutch Shell Oil” kompānijā.

Sākotnēji ASV grupu pārstāvēja S. D. Džeksons, žurnāla “Life” izdevējs, kurš bija saistīts ar CIP. Džeksons ir pazīstams ar to, ka bija prezidenta Eizenhauera speciālais padomnieks psiholoģiskajās metodēs kara istenošanai, un ar to, ka dažas stundas pēc Kenedija slepkavības izpirkā Zaprudera filmu un aizstāvēja oficiālo slepkavības versiju, atsakoties nodot šo filmu publiskai apskatei. (Zapruders kļuva par vienu no Dž. Kenedija slepkavības aculieciniekiem, jo viņam izdevās uzņemt visu notikušo kinolentē.) [..]

Bilderbergas grupai ir sakari ar daudzām slepenām sabiedrībām, kurām ir īpaša ietekme. Grupas priekšsēdētājs lords Pīters Keringtons no Lielbritānijas ir arī Karaliskā Starptautisko attiecību institūta prezidents, kas savukārt ir Starptautisko attiecību padomes (CFR) nodaļa.

Dr. Džons Kolmans apgalvo, ka angļu slepenais dienests MI-6 izveidoja Bilderbergas grupu kā Karaliskā Starptautisko lietu institūta filiāli.

[Karaliskais Starptautisko attiecību institūts (*The Royal Institute of International Affairs*) – britu institūcija, kuras amerikāņu filiāle pazīstama kā Starptautisko attiecību institūts. Grupa tika nodibināta 1919. gada 30. maijā Parīzē. Tas bija pirmais solis uz vienotas pasaules valdības izveidi pēc Pirmā pasaules kara beigām.

Daži apgalvo, ka viņi gribēja izplatīt visā pasaulē britu kundzību. Grupas izveide bija prezidenta Vudro Vilsona padomnieka, pulkveža Edvarda Hausa un Starpvalstu banku grupas vadītāja ideja. Šī grupa iedomājās sevi

Džims Marss teica tā: “Viņš ir saikne starp Starptautisko attiecību padomi, Trīspusējo komisiju un “Bilderbergu”.

DOLĀRS

Dolārs ir ne tikai pasaules valūta, bet arī mūsdienu globalizācijas simbols. Dolārs ir rotāts ar ezotērisko mācību simboliem. Uz papīra naudaszīmēm ne vienreiz vien tiek atkārtots skaitlis 13, kas kabalistikas simbolikā nozīmē mātes burtu “M”. Zīmes kreisajā stūrī virs uzraksta “The great seal” (“Lielais zīmogs”) – atrodas masonu piramīda, kuru veido 13 iesvētīšanas līmeņi. Pati piramīda simbolizē pasaules varas hierarhisko vienotību, kuru nosaka piramīdas virsotne – mirdzošais masonu trīsstūris ar “Varenā Izplatījuma Arhitekta” aci jeb, citiem vārdiem sakot, ar modro Sīriusa aci. (Svēti simboli!) Taču nošķeltā piramīda ir stingras pasaules kārtības hierarhijas (nevis demokrātijas) simbols. Tā izsaka mērķi un sapni par to, ka “izredzētajiem” ir nolemta pasaules elites, valdošā klana loma, kurai tās dievs apsolija atdot visu varību un visas citu tautu vērtības. [..]

Naudaszīmes tika laistas apgrozībā prezidenta Franklina Rūzvelta laikā – pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu beigās. Iniciatīva piederēja viceprezidentam Henrijam Volisam. Uzreiz arī sākās runas par masonu simboliku uz dolāriem. Un ne bez pamata, jo nav noslēpums, ka ASV dibinātāji bija masoni. Masonu simbolika atrodas uz visām sabiedriskajām ēkām Amerikas Savienotajās Valstīs.

Dolārs ir atzīts par pasaules valūtu un pasaules saimnieku. Cēlonis meklējams ne tikai ekonomikā. Dolārs jau sen nav nodrošināts ne ar zeltu, ne ar ASV rūpniecisko jaudu un jau ir kļuvis par tukšu burbuli. Pēc būtības amerikāņi mierīgi uzpērk visas pasaules vērtības par tukšiem papīrišiem, kurus paši (20 “izredzēto” ģimenes) arī drukā. Tie nav murgi, bet reāla vispasaules masonu savvērestība (jeb vieno-

šanās). Tomēr dolārus joprojām (pagaidām!) iekāro jebkurš plānētas iedzīvotājs. [..]

Labāku veidu par naudu nevar izdomāt, lai ikvienam izplatītu masonu īpašās zīmes. [..]

PADOMĀSIM

Kopš dzimšanas katrs no mums sajūt piederību savai tautai, savai valodai. Katrs plānētas iedzīvotājs vēlas, lai viņa valoda un viņa tauta dzīvotu. Jo vairāk valodu (tautu) uz Zemes, jo vairāk paražu un dzīvesziņu, jo bagātāka un daudzveidīgāka cilvēces kultūra. Katra tauta no saviem priekštečiem ir mantojusi savus priekšstatus par dzīvi un saudzējamus svētumus. Tādēļ katra tauta pretojas unifikācijai un svešu uzskatu un vērtību uzspiešanai. Tā ir dabiska rīcība. Tautu “pāraudzināšana” nozīmē to pakļaušanu verdzībā.

Sevi aizsargāt tautas var tikai ar valsts palīdzību. Citus efektīvus paņēmienus vēsture nav izdomājusi. Var saglabāt sevi kā tautu ar ideoloģijas palīdzību, kā to izdarīja ebreji ar saviem Svētajiem Rakstiem. Bet vai visām tautām ir savi Svētie Raksti? Gadsimtiem ilgstošu informācijas karu rezultātā (svešas reliģijas uzspiešana, inkvizīcijas, reliģiskie kari, krus-ta gājieni utt.) tautas zaudēja savu senso mantojumu. Gandrīz visi ir unificēti (vienādoti) un pieņēmuši dažu reliģiju vienoto virzienu. Globalizācija taču nesākās šodien. Ievērojiet, senos laikos cilvēki bija iecietīgi pret kaimiņu viedokļiem un pret uzskatu dažādību pašu mājās. Pat jūds Zālamans veicināja dažādu dievu pielūgšanu. Tikai šodien visas reliģijas ir neiecietīgas citas pret citu, šķielē uz konkurentiem cīņā par draudzi. Kāpēc? Tāpēc, ka visi ir inficēti ar masonu pasaules kundzības vīrusu. Kur tad tur likties kādam nebūt Sibīrijas šamanim: viņam jau sen uzkārtā pagāna birka...

Tādējādi atliek tikai viens: lai saglabātu sevi kā tautu, lai saglabātu valodu un kultūru bērniem, ir nepieciešams stiprināt savu valsti. [..]

Visam, kas atrodas tautas apdzīvotajā teritorijā, ir jāpieder tautai. Tad tā ir vienota un patriotiska. Tad cilvēki būs gatavi mirt, lai aizstāvētu savu tautu un valsti.

Ja valsts ir bez īpašuma, tā ir bez varas. Tā ir bez satura, impotentā un nepelna cīņā. Daudzas valstis jau ir zaudējušas savu suverenitāti. Tās pārvalda starptautiskas oligarhu korporācijas. ASV prezidenti tikai izskatās vareni. Patiesībā viņi ir bezvērtīgi vadītāji rokās. Kaut kad Kenedijs parādīja nepaklausību. Saņēma lodi. To atceroties, visa Eiropa nostājas pamatstājā. Un nav “pasaules varenajiem” neaizsniedzamas valdības. Neviens valdnieks nav pārliecināts par savu apkārtni. Neviens nezina, cik daudz viņa valstī visādu slepeno ordeņu un ložu. Vai esat pamanījuši, ka plašsaziņas līdzekļus jau sen okupējušas noteiktas kategorijas personas, kas sludina tā, it kā būtu izgājušas viena veida instruktāžu?

Tulkoja Steidzīte Freiberga